

**Tárgy:** Egyeztetés családsegítő - . . . . .

**Feladó:** Pelyhe József <jozsef.pelyhe@gmail.com>

**Dátum:** 2022. 11. 18. 15:21

**Címzett:**

Tisztelt . . .

A tegnapi napon a Mezőkövesdi családsegítő kolléganőkkel (családsegítő és egy jogász), illetve a csecsemőgondozóval történt egyeztetést követően ma reggel felkerestem a családsegítő szolgálatot, ahol másfél órát egyeztettünk. Kértem a családsegítő kollégát, hogy lehetőség szerint az intézményvezetővel közösen, azaz hármasban beszéljünk. Az intézményvezető csatlakozott hozzánk, így jeleztem a jövetelem célját, miszerint felvettem a kapcsolatot más családsegítő szolgálati munkatársakkal, akik nem osztják a parádi kolléga véleményét az ügyvel kapcsolatban, és a múlt héten történt bírói döntésnek megfelelően kérem, ne akadályozzák a kapcsolattartást a gyermekkel olyan indokkal, hogy sír a gyermek, de azt nem lehet, mert ezt már jelezte anyuka az utolsó kapcsolattartás alkalmával.

Az első tíz perc picit magasabb hangvétellel történt, mivel családsegítő kolléga nehezményezte azt, hogy én augusztusban felettesei felé jeleztem a munkájával kapcsolatban. Ugyan így sérelmezte a védőnői jelzésemet is. Sajnos kis község. Mindenki véd mindenkit. Miután lefutottuk a ki mit képzél magáról köröket, ki, miért mer dolgokat leírni, azokat honnan veszi stb. kérdéseken túl, eljutottunk a jelen állapothoz. Eddig talán nem is volt érdekes a dolog. Azt leszámítva, hogy amennyiben nem megyek el személyesen, akkor januárban egy teljesen begőzölt, sértett családsegítő tanúskodik ellenem a bíróságon. A megbeszélés végére, az első perc elutasításától, felháborodásától eljutottunk a kifejezetten mindenben támogatást nyújtó kollégához, mivel a rossz folyamatot indító, általa küldött leveleket anno anyuka olvasta, és csak azt követően küldte el részemre, így ő nem tudott a levelek valóságtartalmára vonatkozóan felelősséget vállalni. Elhitte amit anyuka mond. Így viszont hivatalos papír keletkezett arról, hogy én milyen rossz ember vagyok. Mivel akkor telefonon közölte, hogy neki nem kötelessége velem beszélni, így el is engedték a kapcsolattartást. Ez hibának bizonyult.

Felvetéseimre jelezték, hogy nagyon is tudnak a bírósági folyamatról, hiszen anyuka az ítéletet követően és minden kapcsolattartást követően is jelez családsegítő felé, hogy szerinte sokat sír a gyermek apuka mellett, stb. Viszont nem értik a mostani kérésem, hiszen ők az ítéletet követően is jelezték anyuka felé, hogy biztosítania kell az időt, és a lehetőséget. A gyermek sírásával kapcsolatban pedig tájékoztatták, hogy a gyermek sírni fog, mert idegen számára az apuka. Ez természetes folyamat. Idő szükséges az összeszokáshoz. Így nem értik miért sugallja anyuka, hogy ez a családsegítő szerint sem normális. Abban maradtunk, hogy anyuka mindkét oldalnak olyan információt ad, ami számára optimális.

Jegyzőkönyvtől függetlenül elmondta a kolléga, hogy sokszor azt érzi, anyuka a háttérben akar maradni és tőle várja, hogy megoldja anyuka velem kapcsolatos problémáját. Elmondta, csak a gyermekekre koncentráljak, mert anyuka nem hogy nem akar tőlem soha semmit, pontosan a másik irányt célozza. Első perctől masszívan ellenállt, minden felajánlott lehetőséget elutasított. Nem is szeretné ha én lennék a gyermek apja. Szeretné, hogy lemondjak az apaságról, vagy tiltson el a bíróság a gyermektől és tőle. Jelezte, anyuka retteg attól, hogy valaki elveheti tőle a gyermekét.

Mivel velem nem találkozott, és amiért nem is esett számára jól, hogy felettesei felé fordultam, anyuka hozzáállásából ő is azt szűrte le, hogy én valóban egy akár fizikai bántalmazó ember vagyok. És ezt is gondolta a mai napig. Kérdeztem, hogy nem volt-e elgondolkodtató számukra, hogy egy magánkórházban történt apás szülést követően másfél héttel hogyan alakulhat ki valakiben rettegés a másik fél felé? Amennyiben hamarabb alakult ki az érzés, akkor miért volt apás szülés, orvosi dicsérettel, hogy mi igazi család vagyunk? Ezen a felvetésen elgondolkodtak egy kicsit.

Jelezte, anyuka már kérte tőle, hogy jöjjön el tanúskodni.

Csak azért, hogy ne legyen hasonló félretájékoztatás, sugallat irányomba,

családsegítővel megegyeztünk abban, hogy kéthetente telefonon vagy személyesen egyeztetünk az aktuális helyzetről.

Megegyeztünk, hogy a kezdeti csatát mellőzve, hivatalos feljegyzést készítünk az otthéntemről, melyet a jövő héten tudok elküldeni Önnek. Lényege, hogy kérem a szolgálatot, jelen helyzetben ne adjanak fals/félreérthető információt anyuka részére, mert az megnehezíti a jelenleg sem könnyű helyzetet, illetve anyuka félre érti azt, s arra hivatkozva kér, sugall felém. Családsegítő tájékoztat, hogy az eddigi munkája, jelzései mind a gyermek érdekében történtek. Nem tudnak felelősséget vállalni azért, hogy anyuka mit ad tovább felém. Támogatják a gyermek apa kapcsolattartást. Anyukával tartják a kapcsolatot mert anyuka keresi őket, de ettől függetlenül ezt követően számomra is biztosítják a hozzájuk fordulási lehetőséget. Első körben kéthetente egyeztetünk az aktuális állapotról. Amennyiben anyuka rájuk hivatkozva sugall, mond valamit, akkor hívjam őket, és egyeztessünk a témában.

Bízom benne, ezzel a találkozóval egy nagyon nagy ütőkártyát sikerült kivenni anyuka kezéből mind kapcsolattartás, mind bírósági per szempontjából. Kérdés számomra, hogy ezt követően továbbra is be kívánják-e írni a kollégát tanúnak, hiszen számunkra jelen helyzetben többet érne mint nekik.

Üdvözlettel: Pelyhe József